2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko kolmansien maiden kansalaisia, jotka ovat – oleskeluperusteita huomioon ottamatta – omaksuneet vastaavia länsimaalaisia normeja ja arvoja oleskellessaan tosiasiallisesti jäsenvaltiossa siinä elämänvaiheessa, jona heidän identiteettinsä kehittyy, pidettävä määrittelydirektiivin 10 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuina ”tietyn yhteiskunnallisen ryhmän jäseninä”? Onko sitä, onko kyse ”tietystä yhteiskunnallisesta ryhmästä, jolla on selvästi erottuva identiteetti asianomaisessa maassa”, arvioitava jäsenvaltion kannalta vai onko sitä tulkittava, luettuna yhdessä määrittelydirektiivin 10 artiklan 2 kohdan kanssa, siten, että ratkaisevaa on se, että ulkomaalainen voi osoittaa uskottavasti, että hänen katsotaan alkuperämaassa kuuluvan tiettyyn yhteiskunnalliseen ryhmään tai että vainon harjoittaja liittää tällaisen ominaisuuden hakijaan? Onko sen edellyttäminen, että länsimaalaistuminen voi olla perusteena pakolaisasemalle vain, jos se johtuu uskonnollisista tai poliittisista syistä, yhteensopivaa määrittelydirektiivin 10 artiklan kanssa, luettuna yhdessä palauttamiskiellon periaatteen ja turvapaikkaoikeuden kanssa?

3) Onko kansallinen oikeuskäytäntö, jossa kansallinen viranomainen kansainvälistä suojelua koskevasta hakemuksesta päättäessään arvioi lapsen etua ilman, että lapsen etu on ensin konkreettisesti määritetty (kaikissa menettelyissä), yhteensopiva unionin oikeuden ja erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjan [(jäljempänä perusoikeuskirja)] 24 artiklan 2 kohdan kanssa, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 51 artiklan 1 kohdan kanssa? Onko tähän kysymykseen vastattava eri tavalla, jos jäsenvaltion on tutkittava oleskelulupaa koskeva hakemus tavanomaisin perustein ja lapsen etua on arvioitava tehtäessä päätöstä hakemuksen johdosta?

4) Miten ja missä vaiheessa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelyssä on perusoikeuskirjan 24 artiklan 2 kohdan kannalta otettava huomioon lapsen etu ja arvioitava sitä ja erityisesti haittaa, joka alaikäiselle aiheutuu siitä, että hän on oleskellut tosiasiallisesti pitkään jäsenvaltiossa? Onko tässä yhteydessä merkitystä sillä, onko tosiasiallinen oleskelu ollut laillista? Onko lapsen etua arvioitaessa edellä esitetyn arvioinnin yhteydessä merkitystä sillä, onko jäsenvaltio tehnyt päätöksen kansainvälistä suojelua koskevasta hakemuksesta unionin oikeudessa päätöksenteolle asetetussa määräajassa, onko aiemmin asetettua paluuvelvoitetta jätetty noudattamatta ja onko jäsenvaltio jättänyt toteuttamatta maasta poistamisen sen jälkeen, kun on tehty palauttamispäätös, jolloin alaikäisen tosiallinen oleskelu jäsenvaltiossa on voinut jatkua?

5) Onko kansallinen oikeuskäytäntö, jossa tehdään ero ensimmäisten ja sitä seuranneiden kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten välillä siten, että myöhempien kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten yhteydessä ei oteta huomioon tavallisia perusteita, unionin oikeuden mukainen, kun otetaan huomioon perusoikeuskirjan 7 artikla, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 24 artiklan 2 kohdan kanssa?

([1]) Vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelemiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toissijaista suojelua, yhdenmukaiselle asemalle sekä myönnetyn suojelun sisällölle 13.12.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/95/EU (EUVL 2011, L 337, s. 9).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supreme Court (Irlanti) on esittänyt 3.8.2021 –Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajina ovat SN ja SD, sekä muina osapuolina Governor of Cloverhill Prison, Irlanti, Attorney General ja Governor of Mountjoy prison

(Asia C-479/21)

(2021/C 391/22)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supreme Court

Rikosoikeudenkäynnin asianosaiset pääasiassa

SN ja SD

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Voidaanko erosopimuksen määräyksiä, joissa määrätään eurooppalaisen pidätysmääräysjärjestelmän jatkamisesta Yhdistyneen kuningaskunnan osalta tässä sopimuksessa määrätyn siirtymäkauden ajan, pitää Irlantia sitovina, kun otetaan huomioon sen merkittävä vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta koskeva sisältö, ja

2) Voidaanko kauppa- ja yhteistyösopimuksen määräyksiä, joissa määrätään eurooppalaisen pidätysmääräysjärjestelmän jatkamisesta Yhdistyneen kuningaskunnan osalta kyseessä olevan siirtymäkauden jälkeen, pitää Irlantia sitovina, kun otetaan huomioon sen merkittävä vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta koskeva sisältö?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supreme Court (Irlanti) on esittänyt 3.8.2021 – WO ja JL v. Minister for Justice and Equality

(Asia C-480/21)

(2021/C 391/23)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supreme Court

Pääasian asianosaiset

Valittajat: WO ja JL

Vastapuoli: Minister for Justice and Equality

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko asianmukaista soveltaa tuomiossa LM ([1]) esitettyä sekä tuomiossa L ja P ([2]) vahvistettua arviointiperustetta tilanteessa, jossa todellisena vaarana on, että valittajat tuomitaan tuomioistuimissa, jotka eivät ole laillisesti perustettuja?

2) Onko asianmukaista soveltaa tuomiossa LM esitettyä sekä tuomiossa L ja P vahvistettua arviointiperustetta tilanteessa, jossa henkilö, joka haluaa riitauttaa eurooppalaisen pidätysmääräyksen mukaisen pyynnön, ei voi täyttää sellaista perustetta siksi, että kyseisenä ajankohtana ei ole mahdollista selvittää hänen asiansa ratkaisevien tuomioistuinten kokoonpanoa siitä syystä, että asiat jaetaan tuomioistuimissa sattumanvaraisesti?

3) Merkitseekö tehokkaiden oikeussuojakeinojen puuttuminen tuomarinimitysten pätevyyden riitauttamiseksi Puolassa olosuhteissa, joissa vaikuttaa siltä, että valittajat eivät kyseisenä ajankohtana pysty osoittamaan, että tuomioistuinten, joissa heidän asiansa ratkaistaan, kokoonpanossa on tuomareita, joita ei ole nimitetty pätevästi, oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevan perusoikeuden keskeisen sisällön loukkaamista, minkä johdosta täytäntöönpanovaltio on velvollinen kieltäytymään valittajien luovuttamisesta?

([1]) Asia C-216/18 PPU, EU:C:2018:586.
([2]) Asiat C-354/20 PPU ja C-412/20 PPU, EU:C:2020:1033.

Valitus, jonka Health Information Management (HIM) on tehnyt 13.8.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (kymmenes jaosto) asiassa T-235/19, HIM v. komissio, 9.6.2021 antamasta tuomiosta

(Asia C-500/21 P)

(2021/C 391/24)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Health Information Management (HIM) (edustaja: P. Zeegers, avocat)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

— ottaa esillä olevan valituksen tutkittavaksi ja toteaa sen perustelluksi ja täten